

Käenpiika

SÄÖ - KARJALAISEN

OSAKUNNAN

JÄSEN KANNATTAJA

5/79

Muutamat kerrät
varkaspenkille, joutui
lieto hirttaamaan
varkasta, jolla ei ollut
kassaa,
mitä vaittoihin.

Ilvasta kerrät
varkaspenkille on
tarkoitettu, että mit
muu on kassasta
kassasta.

Kassasta on
ei ole
kassasta
kassasta
kassasta
kassasta.

Kassasta on

Kassasta on

Kassasta on

SISÄLLYS

Piäkirjotus.....	2
Kaarlo Hartialan haastattelu.....	3
Shakespeare said that man must have blues.....	6
SKO:n yleisurheilukilpailut 22.9.....	8
Ihmisen identiteetistä.....	10
Istanbulissa.....	12
Puolaan hillittelemään.....	15
Viikonlopputanssit ovat muuttuneet	16
SKO 60-vuotiasta Kaarlo Hartialaa onnittelemassa.....	17
Arvostelua.....	18
Vastine P. Virtaselle.....	19
Ruusuja ja risuja.....	20
Yleisönosasto.....	20
Käenpiika esittelee muutamia Kaupunginteatterin näy- telmiä	21
SKO:n Seniorijuhla.....	23
Tietoa tapahtumista.....	24

•TOIMITUSKUNTA:

Kalevi Kokko (puh. 377 627)
Juha Niemelä
Leena Pesonen (puh. 510 936)
Sinikka Rytkönen (puh. 373 310)

Lämpimät kiitokset kaikille avustajille!

- NAPU PRINT -

KÄENPIIKA

Savo-Karjalaisen osakunnan länenkannattaja.....
Turku, 6. marraskuuta 1979.....

PIÄKIRJOTUS.....

Piikkareista, lenkkitossuista, vauhtiviivoista ja
uusista aktiiveista.....

Olen vakavasti harkinnut vauhtiviivojen maalaamista kylkiini.
Suosittelen niitä myös muille osakunnan virkailijoille tai
muuten aktiivisille jäsenille. Tämän vuosikymmenen ehkä toime-
liäin osakuntatyö on nimittäin aiheuttanut meidän kaikkien
suunnattoman ylityöllistymisen. Vikke olemme huomanneet käte-
vimmiksi käyttöjalkineiksi lenkkitossut (myös piikkareita on
näkynyt), emme ehdi juosta joka paikkaan, minne tarvis vaati-
si SKO:n asioita toimittamaan.....

Osakunnan tutustumisillanvietossa puolitoista kuukautta sitten
olivat lähes kaikki halukkaita tulemaan mukaan aktiivisesti
osakuntatoimintaan. Välitettavasti vain muutamat teistä ovat
silloiset sanansa todeksi näyttäneet, nämä muutamat kyllä si-
tään esimerkillisemmin. Nyt kannämme anovat katseemme kaik-
kien teidän toistaiseksi passiivisten puoleen. Tiesittekö,
että osakunnassa on lukuisasti virkoja varsinaisen hallituk-
sen ulkopuolellakin? Myös viikonlopputoimintaan tarvitaan mu-
kaan lisää porukkaa järjestysmiehiksi, lipunmyyjiksi jne.
Ja mikä teissä uusissa on parasta: te tuotte uusia ideoita,
uutta energiaa osakuntaan. Jos vaihtuvuutta ei tapahdu, on
osakunta kohta kuin elävä muistomerkki 70-luvun alusta.

Osakunnan ensi vuoden virat täytetään **syyskokouksessa** tors-
taina 29. marraskuuta. Kai tulet sitä ennen päivystykseen jut-
telemaan töiden jaosta - vai onko kiusaus liian suuri nähdä
minut raidallisena?

Kalle

SARJASSA "MITÄ MIELTÄ OSAKUNNASTA?"

OSAKUNNAT KASVATTAVAT ENNAKKOLUULOTTOMUUTEEN

SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN ENSIMMAINEN INSPEHTORI KAARLO HÄRTIALA USKOO OSAKUNTIEN TARJOAVAN OPISKE- LIJOILLE JUURI SITÄ, MITÄ OPISKELIJAT TÄLLÄKIN HET- KELLÄ TARVITSEVAT; YHTEISTOIMINTAA YLI PUOLUE- JA MUIDEN RAJOJEN. KANSLERI HÄRTIALA KIINNITTI HUO- MIOTAAN MYÖS SENIORIEN TOIMINNAN PUUTTEESEEN, SKO TARVITSEE NYT TOIMINNAN VILKASTUESSA MYÖS SENIORIL- TAAN KAIKEN MAHDOLLISEN AVUN.

Aikoinaan muiden tehtävien vuoksi inspehtorin viran jättä- nyt kansleri Hartiala on kuitenkin seurannut osakuntaansa. - Olen kyllä seurannut tätä lamaa. 60- ja 70- luvuilla pa- neuduttiin ravistelemaan koko korkeakoululaitosta, kaikki joutuivat sen kohteiksi, osakunnatkin. Ja koska osakunnat eivät suostuneet laulamaan samaa laulua kuin muut, yritettiin toiminta järjestelmällisesti tukahduttaa. Talous pantiin ahtaalle ja tilat yritettiin viedä muihin tarkoituksiin. Osakunnille ei minkäänlaisia mahdollisuuksia, toteaa Har- tiala.

- Osakuntien uudesta tulemisesta on näkynyt merkkejä ja olen jo odottanutkin tällaista vaihetta. Nyt opiskelijat alka- vat kaivata muutakin kuin opiskelua tiivine kurssimaisine muotoineen, tutkinmonuudistus ja hallinnonuudistus kes- kusteluineen. Tällainen keskustelu on työllistänyt ylioppi- laspoliitikot, mutta ei ole antanut tälle elämänvaiheelle, opiskelulle, sitä sisältöä, mikä opiskelukauteen perinteises- ti on kuulunut.

Osakunnassa ei karsinoida

Hartiala pitää osakuntia juuri sellaisina paik- koina, jotka tarjoavat opiskelijoille sitä kaik- kea muuta. Hänen mielestään osakunnat voivat täyttää tyhjiön antamalla harrastusmahdollisuuksia eri aineiden opiskelijoiden kanssa. - Osa- kunnalla on ollut aina tehtävänsä yli yhteiskun-

ta- ja opiskelurajojen. Meillähän on tietysti aineyhdistyksiä, jotka tarjoavat toimintaa saman alan opiskelijoille, mutta ne pyörivät omissa ympyröissään. Opiskelijoiden täytyy saada kontakteja yli näiden rajojen - ja yli puoluerajojen. Osakunnassa on aina toiminut kaikkien poliittisten puolueiden kannattajia ilman skismaa. Niinkuin nytkin.

- Tärkeintä, mitä osakunta voi antaa mielestäni on ennakkoluulottomuus. Tämän ajan vaikeimpia ongelmia on karsinoiminen, vaikeus tulla toimeen erilaisia näkemyksiä edustavien ihmisten kanssa. Meidän täytyy kiireesti yhdistyä, on löydettävä yhteistyökykyä ja yhteistyöhenkeä. Nyt on nuorisoussut karsinointia vastaan, se näkyy esimerkiksi äänestysprosentin alhaisuudessa ylioppilaskunnan vaaleissa. Opiskelijat ovat vieraantuneet järjestöstään. Kun jo opiskeluaikana harrastuksissa olimme olemaan karsinoimatta ja toimimaan yhdessä, on toiveita paremmasta tulevaisuudesta.

Seniorit mukaan tukemaan

Osakuntien toiminnan laajenemisen tärkeimpiä edellytyksiä on taloudellisten ^{edellytysten} luominen, myös kansleri Hartiala kiinnittää tähän seikkaan erityistä huomiota. Eräänä ratkaisuna hän pitää seniorijäsenten aktivointia. - Olen varma, että tukea osakuntatoiminnalle tulee, kunhan nähdään mihin se kohdistetaan. Kun pystytään osoittamaan, että nyt on kyse opiskelijoiden vakavasta tarpeesta suunnata toimintaa jälkeen uudelleen. Olen varma, että seniorit ovat todella iloisia tästä käänteestä. Ja apua varmasti saadaan, koska vanha osakuntahenki ja osakuntarakkaus elävät vielä varmasti, arvelee Hartiala.

-Hartiala ehdottaakin SKO:lle, että ryhtyisimme heti toimeen ja lähestyisimme senioreitamme ja muita ystäviämme kertomalla osakunnan uudesta noususta. Elinkeinoelämä, niin kotiseuduilla kuin Turussakin auttaa varmasti. Kansleri Hartiala on lupautunut tukemaan tässä talouden kohentamisessa allekirjoittamalla asiaa koskevan kirjeen.

- Seniorit ovat ongelma. Kuulun seniorineuvostoon ja ai-

koinani olin aktiivinenkin, mutta muut toimet ovat vieneet mukanaan. Kun osakuntalaitos joutui paineiden alle, ja toiminta vaikeuksiin, oli syy lamaan oikeastaan osaltaan meidänkin. Silloin kun olisitte kipeimmin tarvinneet apua, emme pystyneet tarjoamaan sitä omien ongelmien viedessä kaiken tarmon. En toisaalta tiedä, olisiko apu siinä vaiheessa lopulta auttanutkaan, pohtii Hartiala.

Hartiala uskoo, että nyt senioreidenkin on aika herätä. Ja apuaa varmaan saadaan, kunhan Hartialan ehdottama aivo-riihi saadaan Turussa toimivista senioreista kasaan. Näin senioritkin voisivat antaa tuikitarpeellista taustatukea laajenevalle osakunnalle.

Aikaa löytyy aktiiviseen toimintaan

Talouden lisäksi toinen suuri ongelma on aktiivisten osakuntalaisten pieni lukumäärä. Jotta toiminta pyörisi tarvitaan vetäjää, joka olisi valmis uhraamaan aikaansa osakunnan hyväksi.

- Osakunta ei ole koskaan toiminut suurten joukkojen voimin, vaan aina on tarvittu tietty aktiivinen ryhmä toimintaa vetämään. Opiskelu voi tästä jonkun verran kärsiä, mutta toisaalta tämä on vain ajanjakokysymys. Kaikista lauluharjoituksista - kuuluin YL:ään ym. - ja esiintymismatkoista huolimatta valmistuin itse samaan tahtiin kuin muutkin. Opiskelu on ehkä kiristynyt ja huoli tulevaisuudesta painaa enemmän kuin ennen, mutta toisaalta taloudelliset edellytykset ovat nyt paremmat kuin meillä aikoinaan, kertoo Kaarlo Hartiala.

- Kun työskentelyyn saa vaihtelua se virkistää ja elämä ei ole yhtä samaa junnaamista opiskeluboxissa. Vapaa-aikana pitää olla muutakin kuin löhöämistä; toimintaa, joka hoitaa mielenterveyttä. Mutta osakuntaelämän pyörteissä pitää muistaa, ettei toiminta unen tai liikunnan kustannuksella.

- Jo opiskeluaikana täytyy kerätä aineksia tulevaa elämää varten. Ennakkoluulottomuuden ja yhteistyökyvyn kasvamisen myötä osakunnassa oppii nauttimaan harrastuksista, siitä elämän toisesta puolesta, sanoo Hartiala uusille opiskelijoille lopuksi.

- 6 -

Shakespeare said that man must have blues

Virkistävä ja miellyttävä ilta muodostui kaikille niille jotka olivat kylmästä syysilmasta huolimatta saapuneet 5. 10 osakuntamme tiloihin kuuntelemaan amerikkalais-syntyistä Saksassa asuvaa blues vétéraania Mr Champion Jack Dupreeta.

Ikävuosien myötääntuomista painolasteista piittaamatta vanha herra oli nimensä veroinen taituri(champion - mestari). Unohtumattomalla tavalla saattoi todeta miten blues elää vapaudessa, jossa sen voima myös piilee, varsinkin kun on kyseessä muusikko, joka uskaltaa tuoda julki sisimmässään liikuvia tunteita soittimensa kautta, muuntaen ne musiikiksi, joka koskettaa kaikkia.

Näin myös kävi, sillä Jack aivankuin maanitteli pianosta esiin sydäntä riipaisevat bluesit "It hurts me too" sekä "No more this 3 th degree".

Seurasi hetken vankkumaton hiljaisuus. Salissa oli tunnelma, jota harvoin suomalaisen yleisön parista löytää; se jokin oli iskenyt suoraan jäyhien mieliemme perukoille ja avannut ovet auki. Se jota emme uskoneet enää olevan, olimme täysin liikuttuneita. Valtaiset aplodit vyöryivät ilmoille ja näyttivät että Champion oli ottanut yleisönsä.

Tätä tilannetta ei muuttanut miksiäkään edes niiden muutamien ihme häiriköiden - jotka ilmeisesti lukutaidottomuuttaan olivat eksyneet saliin - muodostama enkelikuoro, joka yritti pitää omaa showtaan. Heidän yrityksensä kuivui omaan mitättömyyteensä.

Mutta ei ollut ainoastaan kyse hienosta esiintyjästä, vaan myös huumorimiehestä, jolla riitti suoranaisia elämänohjeita vähän joka tilanteeseen.

Jack totesi että "Shakespeare said that before man is getting married he drinks bier, but when he afterwards starts to think why he got married, he drinks even more"

Olisikohan näin? Kun itse on poikamies, niin sitä ei niin varmasti tiedä.

Tahti senkuin tiivistyi ja tunnelma ylitti katonharjankin, silloin kun pianosta pulppusivat ilmoille todelliset naurupalat "She is only 16 and a real sexmachine" sekä täysin hillitön "Boogie-Woogie". Johan jammasi niin että lattia oli tip-pua maan sisään.

Itse mestari intoutui sellaiseen menoon että pois tieltä ri-
sut ja männynkävyt. Sanon vakavissani että tuolloin kalpeni
bluesin ja jatsin suuri mekka "Birdland" meidän hämyisen huo-
neistomme rinnalla pelkäksi siivouskomeroksi.

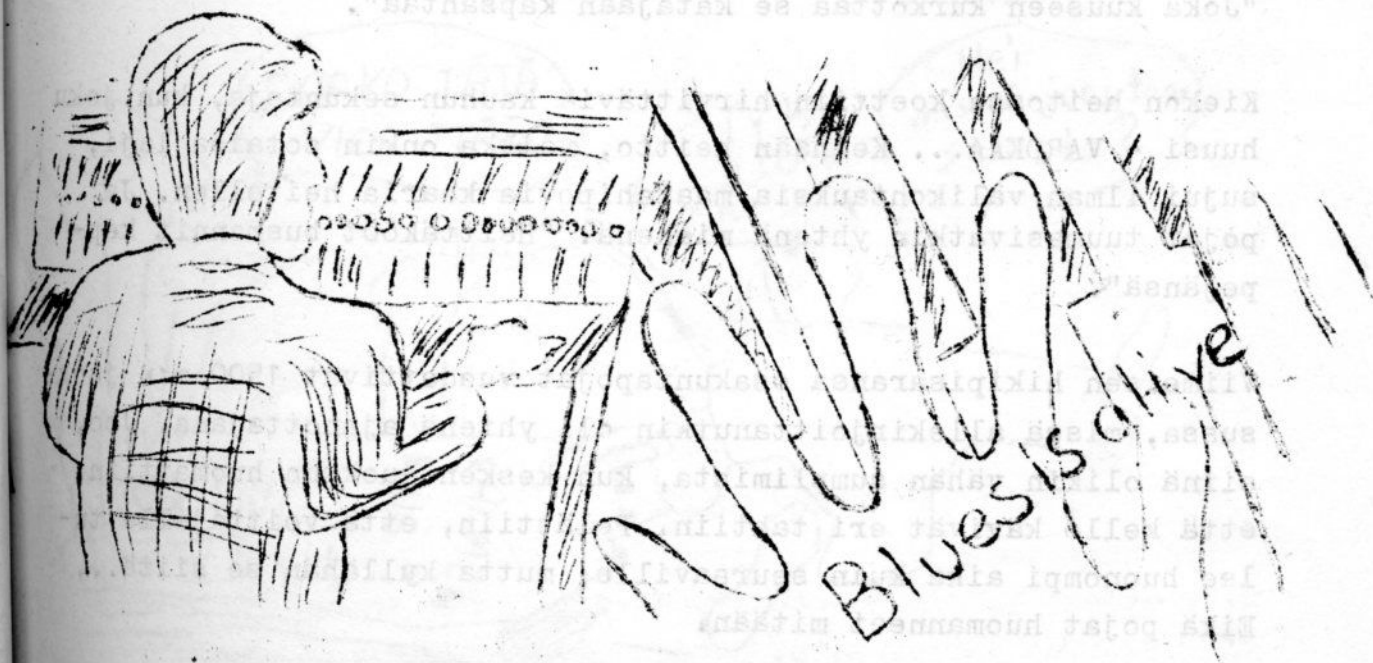
Väliajalla siirryin ylös jututtamaan Jackia ja sain kuulla
kaikenlaista mestarin monenkirjavan elämän varrelta.

Niille jotka eivät miehen taustaa turne, voin kertoa että Jack
syntyi 69 vuotta sitten New Orleansissa ja oppi soittamaan
paikallisissa kapakoissa, mutta kun leivänsaanti oli tiukoilla
pianistin oli muututtava hanskamieheksi ja juuri tuolta ajalta
juontaa juurensa miehemme lempinimi Champion.

Dupree asui 60-luvulla Englannissa ja soitti yhdessä sellais-
ten tekijämiesten kuin Eric Clapton ja Mick Taylorin kanssa.
Kuten alussa mainitsin nykyään hän asuu suuren perheensä kans-
sa Hannoverissa. Lapsiakin on syntynyt ainakin yksitoista,
joista seitsemän taisi olla tyttöjä. Muitakin perillisiä lie-
nee mutta vain nämä olivat mestarin tiedossa.

Kysyin miten hän määrittelisi bluesin olemuksen ja vastaus
oli tyhjentävä: "Jokaisen olisi saatava ja vaadittava ellei
muutoin ole mahdollista, että voisi ilmaista itseään puhtaasti
sisältäpäin, omiin tunteisiinsa luottaen, ilman sitoutumista
siihen kaupalliseen roskaan, jota niin usein tarjotaan esiku-
vaksi".

Shakespeare olisi varmasti todennut: "That is all"

SKO:n yleisurheilukilpailut 22.9.

Päivä oli lauantai ja Kuuvuoren kentälle oli kokoontunut sankka miesjoukko, josta jo kaukaa erotti, että liikkeellä olivat alansa huippu-urheilijat (minkä alam, sitä en paljasta). Miksi ainoastaan miesjoukko? No näkeehän sen osakunnan tyttäreistä jo päälle, että kaikenlainen liikunnan välttäminen kuuluu heidän rakkaimpiin harrastuksiinsa.¹

Ensimmäisenä lajina oli 100 m:n juoksu, mikä juostiinkin kah-
teen kertaan, jotta ukkomiehetkin ehtisivät mukaan. Nyt kun alaruumis oli rampautettu siirryttiin kuulan työntöön. Tässä lajissa oli hieman hämääryyttä, koskapa paras tulos ei riittänyt kukaan voittoon. Kirjuri ei uskonut mittamiestä, kilpailijat eivät uskoneet kirjuria eikä mittamies kilpailijoita. Kukaan ei oikein nähnyt mihin ratamöykky milloinkin tipahti ja sitten jouduttiin parukalla etsimään sopivan kokoista jälkeä, joista ei loppupuolella ollutkaan puutetta.

Pituushypyssä taidokkaasta suorituksesta keräsi eniten tyyli-
teitä rakas liikunnanohjaajamme kierteisellä syöksyhypyllään ja olisi varmasti voittanutkin, jos merkki olisi otettu nenän-
päästä, kuten aluksi suunniteltiin. Korkeushypystä voi sanoa:
"Joka kuuseen kurkottaa se katajaan kapsahtaa".

Kieken heitossa koettiin hirvittäviä kauhun sekunteja, kun joku huusi - VAROKAA... Keihään heitto, vaikka onkin sotaista laji, sujui ilman välikohtauksia maatahipovia kaaria heitellen. Ja pojat tuumasivatkin yhtenä miehenä: "Heittäkööt busmannit kepejensä".

Viimeisen hikipisaransa osakunta pojat vuodattivat 1500 m:n juok-
sussa, missä allekirjoittanutkin oli yhtenä ajanottajana. Joo, siinä olikin vähän sumplimista, kun kesken juoksun huomattiin, että kella kävivät eri tahtiin. Pelättiin, että voittajalle tulee huonompi aika kuin seuraaville, mutta kyllähän se siitä... Eikä pojat huomanneet mitään.

1. Toim. huom. Eikö tanssiminen ole liikuntaa?

Piristystä kilpailujen lomaan toi myös se, että Turun puistokemistit ry (raittiuuden ystävät) oli järjestänyt samaan aikaan omat varjokilpailunsa, joissa nähtiin todella taktiikaltaan niin kuin tekniikaltaankin kaunista juoksua.

Varsinainen ratkaisu tapahtui kuitenkin kilpailujen jälkeen saunan lauteilla. Ja jokainen oli voittaja, riippuen siitä miten pisteet laskettiin - ja niitä laskettiin. Koskapa pääpalkinto oli jollekin kuitenkin annettava, päätettiin se antaa nuorelle isännälle - pääasialahan on, että osakunta voitti.

Arvovaltainen palkintojenjako suoritettiin osakuntakokouksessa. Mutta kaikkein arvokkain palkinto jäi jakamatta. Se olisi kuulunut pääsihteerille, joka ennistui houkuttelemaan isännän pois kentältä. Tästä hänelle myönnettäköön hegenpelastusmitali.

Ensi vuoden kilpailuja varten suunnittelimme muutamia uusia lajeja. Korkeus- ja pituushypyn lisäksi otamme mukaan leveyden- ja paksuudenhyppyä ja syvyyshypyn. Varsinkin syvyyshypyssä menestys on taattu, sillä pojat tapaa osakunnasta silloin tällöin pää painuksissa nuokkumasta ja toistelemasta itseksensä: "Tämän alemmaksi ei ihminen enää voi vajota".

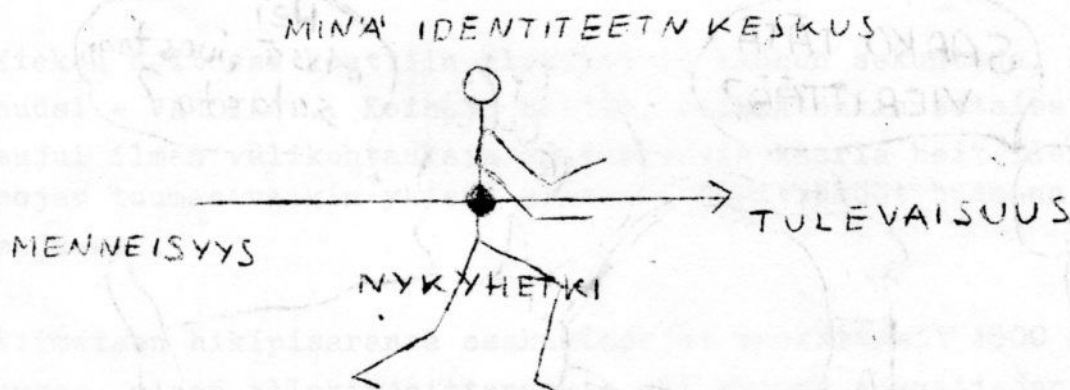
Kalevi

IHMISET IDENTITEETISTÄ

Kysymys ihmisen identiteetistä on samalla kertaa teoreettinen ja hyvin käytännöllinen. Normaalisti me aina samaistumme johonkin; identiteetin kokemus on tietoisuudessamme läsnä joka hetki, kun olemme valveilla.

Syvällisen ja vaikuttavan kokemuksen identiteetin ja identifioitumisen olemuksesta voi saada vaikkapa pysähtymällä hetkeksi kadulla, jossa on paljon kävelijöitä. Ihmisiä kävelee tai valilla juoksee ohi kaiken aikaa. Kiireettömästä tarkkailijasta, sivullisesta, tämä meno saattaa tuntua huvittavalta tai myös irrationaaliselta, mielettömältäkin. Elämän karuselli. Joku on menossa johonkin, joku on tulossa jostakin. Jollakin on tärkeä syy mennä johonkin, toinen taas saattaa kävellä ilman mitään päämäärää. Mutta kaikesta tästä sinä et tiedä mitään, näet vain liikkeen. Näet vain nykyhetken, tapahtuman. Lutta siinä ei ole kaikki. Tuossa hetkessä vaikuttaa myös menneisyys ja siten myös tulevaisuus. Ne ovat läsnä kunkin kadulla kulkijan sisäisenä kokemuksena heidän minässään, joka on identiteetin kantaja ja keskus. He ovat tulossa jostakin, menossa johonkin. Heillä on kullakin oma minuutensa identiteetinsä, oma kohtalonsa, jonka vyyhtiä he nyt kerivät auki tai kiinni.

Nyt huomaamme, mikä on identifioitumisen tarkoitus: se tekee elämästämme kokonaisuuden, muodostaa linkin menneen ja tulevan välille, luo jatkuvuutta, johdonmukaisuutta, jota pelkkä minäkokemus ei vielä mahdollista. "Minä olen" ei vielä tee elämästä mielekästä. Identiteetistä käsin luomme määreitä

olemiseen: minä olen jotakin.

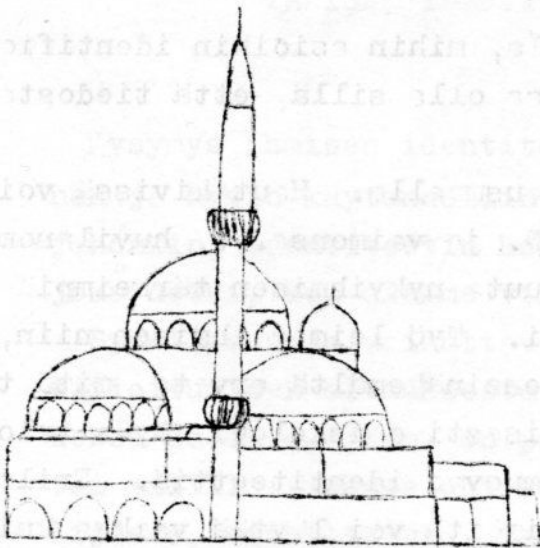
Seuraavassa yritän tarkastella, mihin asioihin identifioidutaan, ja mikä merkitys saattaa olla sillä, että tiedostaa tämän prosessin.

Olin viime kesän työssä hautausmaalla. Hautakivissä voi nähdä tekstejä: varatuomari N.N. ja vaimonsa..., huvilanomistaja Se ja Se jne. Eli ilman muuta nykyihmisen tärkeimpiä samaistumisen kohteita on ammatti. Työ leimaa ihmisen niin, että usein ihmisestä voi jopa ensinäkemältä arvata, mitä työtä hän tekee tai mitä hän mahdollisesti opiskelee. Myös taloudelliset seikat, omistaminen, muovaa identiteettiä. Erilaisia identiteettiin vaikuttavia tekijöitä voi löytää vaikka kuinka paljon. Eri ikäkaudet vaikuttavat ihmisen käsitykseen itsestään. Tämä on toisaalta luonnollista, mutta korostuessaan rajoittaa ihmistä. Syntyy 'kuiluja' sukupolvien välille. Kuiluja ihmisten välille syntyy myös tiukasta ideologiasta tai muihin ajatuskaavioihin sitoutumisesta.

Mitä hienoimmille psykologisille tasoille edetään, sitä ongelmallisemmaksi ja vaikeammiksi nähtäväksi identiteetti tulee. Onko oikein samaistua fyysiseen ruumiiseensa? Entä tunteisiinsa, ajatuksiinsa? On tapana sanoa: minä tunnen, minä ajattelen. Se viittaa siihen, että ihminen on jossain mielessä jotain muuta kuin tunteensa ja ajatuksensa. Mutta mitä? Sitä on ilmeisesti hyvin vaikea kokea.

Olemme päätyneet siihen, että ihminen, se mikä samaistuu, on (myös) jotakin muuta kuin samaistumisen kohde, se mihin identifioidutaan. Olemme nähneet, että tietyssä vaiheessa ihmisellä on välttämättä oltava identiteetti, muutoin hän ajautuisi skitsofreniaan. Identiteetti on kokoava, jatkuvuutta synnyttävä voima. Mutta se on myös rajoittava voima. Siksi ihmisen on kehitettävä kyettävä luopumaan identiteetistään jonkin laajemman, todellisemman identiteetin hyväksi. Tällä tavalla ihmisen kehittyminen, henkinen kasvu, voidaan nähdä pyrkimyksenä laajempaan, joustavampaan ja enemmän todellisuutta vastaavaan kuvaan itsestään. Niinkuin vanha filosofinen kehoitus sen sanoo: "Tunne itsesi".

Pentti Aaltonen

ISTANBULISSA

Käenpiian matkatoimittajat käväisivät viime kesänä ihailemassa ja ihmettelemässä entistä Konstantinopolia eli nykyistä Istanbulia. Tällaista siellä Turkinmaalla oli....

Hieman jännittyneinä nousemme junasta Sirkecin asemalla Istanbulissa. Junassa ollut turkkilainen oli näet esitellyt meille sanomalehdestä silvoittua miehen ruumista ja kehottanut meitä ostamaan puukot heti, kun saavumme asemalle. Opaskirjan mukaan Turkissa oikeudenkäyntiä edeltää aina kidutus. "Turvaan" päästäksemme seuraamme kahta saksalaista, jotka tietävät hotellin. Aseman edessä on rivistö kengänkiillottajia, joiden kullannväliset purkkien kannet ja kenkätelineet hohtavat auringossa. Katukuva on värikäs ja vilkas. Kaikkialla näyttää risteilevän pieniä kapeita kujia ja ihmisiä tungeksii joka paikassa. Viuhannesmyyjät tekevät kauppaa katujen vierillä - yhdellä on mainoksena elävä kukko tepastelemassa narun päässä. Puhelinjohdot repsottavat käsittämättömänä sekamelskana talojen seinustoilla. Liikenne on "vapaata" ja jalankulkijan varovaisuus valttia. Nenä haistaa heti saastuneen ilman ja korvat saavat tottua jatkuvaan meteliin, autojen äänimerkkeihin ja kaikkialla soivaan eksoottiseen musiikkiin. Kadunkulmissa seisovat aseistetut sotilaat: maassa on voimassa sotalaki.

Saavumme hotelliin ja yritämme esittää passejamme. Pitkän tyrkyttämisen jälkeen toiselta otetaan nimi ylös lyijykynällä. Hieman epäilyttäviltä nämä vähäiset muodollisuudet tuntuvat, ja päätämme ensi tilassa lähettää Suomeen kortit olinpaikastamme. Turhan tarkkoja turkkilaiset eivät ole lakanoidenkaan suh-

teen. Samoissa lakanoissa oli nukkunut ties miten mori hotellivieras -onneksi kertakäyttöiset tulivat mukaan. Ensimmäinen ilta vierähtää rattoisasti, kun suunnittelemme seuraavaa päivää ja metsästämme sandaalilla russakoita hotellihuoneestamme.

Tutustuminen Istanbuliin on ikimuistoinen..Käväisemme viilleissä moskeijoissa ja kuuntelemme minareeteista kantautuvaa ääntä. Mahtava St. Sofia ja Sininen moskeija. Sulttaanin palatsiin, Topkapiin jonotamme painostavassa helteessä ja pakkasiin totuneet jalat ovat lenkkikengissä kuin tulella. Ihastelemme Topkapin timanttia ja käymme haaremissa, jossa emme paljonkaan ymmärrä turkkilaisoppaan englantia. Kamera on muuten luovutettava pois ennen museoon sisälle menoa, ellei halua maksaa lisämaksua. Muutoinkin kuvaaminen on hankalaa, sillä muhamettilaisuus kieltää ihmisen jäljentämisen. Muuan tapaamamme suomalainen oli joutunut kovaan kiistaan kuvattuaan turkkilaisen. Vanhus oli asettunut turistien houkuttimiksi Topkapin eteen karhunsuun kanssa, jolloin tietämätön turisti tietysti halusi ikuistaa moisen ihmeen. Bisenestä tekevä turkkilainen vaati kuvasta rahallista korvausta, mutta kun se ei onnistunut oli kamerasta revittävä filmi pois.

Turkkilaiselle kaupanteko on elämäntapa. Voit elättää itsesi istuskelemalla kadun vierellä vaa'an kanssa, voit myydä kyniä, kelloja, huiveja, nahkaa tai farkkuja, mitä tahansa. Sanoikuvaamattoman paljon tavaraa on Suuressa Basaarissa, jonka kulta-kauppojen loisto hämmentää mielempä. Basaarissa on yli 4000 myyntikojua ja City Market alkaa tuntua pieneltä. Kauppiat oaaavat suomeksi ainakin "hyvää päivää" ja "ei ole rahaa". Suomalaisista pidetään ja Kekkonen tunnetaan. Noin 10-vuotias kaupamiehen alku on kuin laskukone: kysymme hintoja eri maiden valuutassa ja vastaus tulee kuin apteekin hyllyltä Italian liiroina, Saksaan markkoina, Japanin jeneinä. Basaarissa voisi viettää päivän ja sittenkin jää paljon näkemättä.

Tulee aika lähteä istanbulista. Katselemme vielä saastepilvien peittämää suurkaupunkia. Ohi kiitävät esikaupungin ränsistyneet, rähjäiset slummialueen puuhökkelit. Aurinko laskee Marma-

ran mereen ja Istanbul jää taakse. Turkkilaisen veturinkuljettajan tapa lähteä liikkeelle tulee meille kovin tutuksi: juna nytkähtää lähtöön, mutta pysähtyy samassa. Vasta toinen tai kolmas yritys tuottaa tuloksen ja pääsemme matkaan. Matkanteossa ei toki pidetä kiirettä. Juna seisoo joka ikisellä pikkuasemalla, veturikin menee välillä rikki ja silloin tällöin pitää pysähtyä, jotta lehmät tai lampaat pääsisivät turvallisesti radan yli. Huokaisemme helpotuksesta, kun vihdoinkin pääsemme Kreikan puolelle - olihan Istanbul Express tänään myöhässä vain 8 (kahdeksan) tuntia.

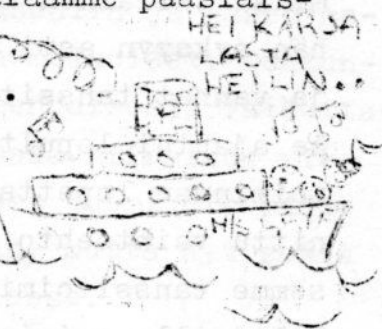
Tiädäthän että kymmentä juutalaista kauppiasta vastaa yksi armenialainen kauppias, mutta kymmentä armenialaista kauppiasta yksi turkkilainen.

* * * PUOLAAH HILLITTELEMAÄN * * * PUOLAAH HILLITTELEMAÄN * * *

Naistenkerho esitti eräässä alkusyksyn kokouksessaan ajatuksen Puolanmatkasta, ja nyt ollaan jo niin pitkällä, että alustava ilmottautumislista on ilmoitustaululla.

Matka on tarkoitus tehdä pääsisisen aikoihin. Luul tavasti lähdemme 29 tai 30 maaliskuuta ja palaamme pääsiäispyhinä takaisin. Luennoilta ei siis tarvitse luistaa ainakaan tämän matkan vuoksi.

Ja matkan jälkeenkin on muutama lomapäivä aikaa levätä matkan rasituksista. Tarkan aikataulun saamme selville, heti kun Polferriers tietää milloin lautat keväällä liikennöivät.

Matkan hintaa ei vielä tiedetä tarkalleen, mutta lauttamatka maksaa noin 250 - 300 mk edestakaisin. Perillä pyrimme järjestämään majoituksen opiskelijahotelliin ja ruokakin on Puolassa halpaa (6 hengen päivällinen hyvässä ravintolassa = 32 mk). Joten kaikenkaikkiaan viis'satasen täytyisi matkoihin, asumiseen ja ruokaan riittää.

Tähän mennessä on jo pidetty talkoilla tanssi-iltoina naurikkaa ja osakuntakokouksen jatkojen tulot on myönnetty Puolanmatkarahastoon, joten rahaa matkatilillä on noin 200 mk. Myöhemmin on suunnitteilla lanttukukkotalkoot, joiden tulokset sitten aiomme myydä torilla. Ja ollaan myös puhuttu järjestettävistä ohjelmallisista iltamista, josta saataisiin myös lisää matkarahaa. Huomaa kuitenkin, että talkootulot käytetään niiden hyväksi, jotka työtä ovat tehneetkin. (Tämän vuoksi tarvitsemme osoitteesi ja puhelinnumerosi, jotta tavoitamme sinut talkoisiin.)

TULE SIIS MUKAAN. VIELÄ ON MUUTAMA PAIKKA VAPAANA JA LISÄÄ VOIMME VIELÄ TARPEEN MUKAAN TILATA! MUTTA TOIMI PIAN, PAIKAT TÄYTY LOPULLISESTI VARATA LÄHIAIKOINA! TÄMÄ ILMOTTAUTUMINEN KUITENKIN VIELÄ ALUSTAVA (peruutusaika 3 viikkoa) MUUTKIN KUIN EI-OSAKUNTALAISET SOPIVAT MAHDOLLISUUKSIEN MUKAAN MUKAAN. PIDÄ KIIRETTÄ, JOTTA PAASET HILPEIDEN HILLITTELIJOIDEN MATKAAN.

VIIKONLOPPUTANSSIT OVAT MUUTTUNEET

Viikonlopputilaisuuksien luonne on nyt muuttunut. Levytanssit on tarkoitus jättää pois lähes kokonaan ja tilalle tulevat tanssiorkesterit, ohjelmalliset illat ja konsertit. Elävää musiikkia on luvassa vähintään kerran viikossa.

Miksi tällainen muutos? Aiemmin on ollut disco ja aina tähän syksyyn asti vanhat tanssit. Disco paisui mahdottomaksi ja vanhat tanssit eivät enää näyttäneet kiinnostavan. Tilanne ajautui lopulta siihen, että oli harkittava joko tanssitoiminnan lopettamista tai suunnan muuttamista. Ensin mainittu vaihtoehto ei voi tulla kysymykseen, sillä me tarvitsemme tanssitoimintaa ja lisäksi meillä on käytössämme opiskelijoille mainiosti sopivat ja ainutlaatuiset tilat, joita olisi sääli jättää käyttämättä. Niinpä SHO:n ja SKO:n yhteiskokous asetti "tanssiporukan", jonka tehtävänä olisi organisoida ja suunnitella viikonlopputoiminta uuteen uskoon.

Tanssiporukka on nyt toiminut kolmisen viikkoa ja periaatteemme on nyt: Tarjota vaihtoehto discoille ja kaupungin kalliille, kankeille ravintoloille, sekä tarjota monipuolista musiikkia ja reipasta, teeskentelemätöntä opiskelijaystävällistä ilmapiiiriä. Pyrimme järjestämään elävää musiikkia vähintään kerran viikossa joko konserttina tai tanssiorkesterina. On myös mahdollista, että jossakin vaiheessa järjestämme vielä ohjelmallisia iltamia. (Halukkaat esiintyjät voivat ottaa yhteyttä Veli Takalaan.) Selvää on että tällaisen lamakauden jälkeen menee jonkin aikaa ennen kuin toiminta alkaa pyöriä täydellä teholla, mutta on uskallettava yrittää ja se on tehtävä nyt, sillä kohta on myöhäistä. Meillä on kaikki mahdollisuudet, miksi emme käyttäisi niitä. Tällä hetkellä on kaikkein tärkeintä järjestää tehokas mainonta, jotta meidät ja uusi linjamme huomattaisiin. Sitten ei muuta kuin tervetuloa tanssimaan, kuuntelemaan, katselemaan ja viihtymään.

tanssienjärjestäjä

SKO 60-VUOTIASTA KAARLO HARTIALAA ONNITTELEMASSA

Perjantai-iltapäivänä 12.10. oli SKO tilannut 10 minuutin pituisen onnitteluaudienssin kansleri Hartialan 60-vuotisjuhlavastaanotelta. Paikka oli Marina Palace ja puitteet kaikin tavoin upeat.

Kansleri Hartiala kuuluu SKO:n kunniajäseniin ja hänen meriittinsä osakunnan historiassa ovatkin melkoiset. Osakunnan ensimmäisenä inspehtorina hän on olennaisesti vaikuttanut koko instituuttion perustan luomisessa. Kiireinen mies kun on, eivät tämän päivän osakuntalaiset juuri ole päässeet häneen osakuntajuhlissa tutustumaan, mutta nyt sekin asia saataneen kuntoon ensi seniorijuhlissa.

Onnittelujoukkueemme koostui inspehtorista, kuraattorista, emännästä + sekakvintetistä (= 2 poikaa ja 3 tyttöä). Tyttöillä oli Raja-Karjalan kauniit puvut, jotka herättivät uteliaisuutta ja ihastusta. Onnittelumuodoksi oli valittu laulu. Valitettavasti osakunnan laulukuoro oli siinä vaiheessa vasta juuri perustettu, niin että varoitustajan lyhyiden vuoksi jouduttiin turvautumaan ainoaan vähänkin aiheeseen sopivaan lauluun, tosin kyllä varsin hyvin osakuntahenkeen sopivaan: "Väliaikaiseen" - yksiaänisesti. Sepä oli myös hyvä ponnahduslauta Manulle, kun hän laulun jälkeen avasi sanaisen arkkunsa ja tarkasteli Kaarlo Hartialan elämäntaivalta osakuntainstituution horisontista, joka päivänsankarin kannalta on ollut yksi episodi elämässä, mutta joka yhä on ja pysyy, vaikka on ollutkin sammumaisillaan, ja elää nyt uutta nousukauttaan. Hartiala oli hyvin ilahtunut kuullessaan osakunnan virkistymisestä, ja toivotti SKO:lle menestystä. Maljan kohotimme nuoruudelle ja osakunnan tulevaisuudelle.

-tt-

— ARVOSTELUA⁸ — — KRITIIKKIA² —

??? POREVAA IVAA ???

Pitääkö paikkaansa, että

—KÄENPIIKAA TOIMITETAAN LEHDEN ITSENSÄ VUOKSI ?

—SEN TOIMITTAJAT EIVÄT OSAA EDES LEHDENTEON ALKEITA.

ja sen vuoksi

— KUKAAN EI JAKSA LUKEA KOKO LEHTÄ ?

KÄENPIIKA n:o 4/79 raikkeimmat toimitukselliset VIRHEET olivat:

- 1) Käenpiika ei ole antroposofisen seuran äänenkannattaja, eikä tällä aatteella liene muutoinkaan merkittävää osaa osakuntalaistessa ajatusmaailmassa: Toimitussihteeri teroittakoon saksensa. Laajoja artikkeleita kirjoitetaan vain todella mittavista asioista. Merkittävää on kaikki lukijaa todella kiinnostava.
- 2) Toimituksellisen aineiston (=muu paitsi mainokset, ilmoitusasiat, liite syksyn taidejärjonnasta, lehden täyttämiseen käytetty materiaali) osuus on aivan liian pieni. Perusperiaatteena pitäisi olla: lehdessä on niin monta sivua, kuin siinä on asiaakin. Mentaliteetista "jotta saadaan lehti täyteen, pitää laittaa vielä..." on tyystin luovuttava.
- 3) Kirjoittakaa vain se, mitä teillä on sanottavaa. Lukija kylästy nopeasti kaikenmaailman jaarituksiin ja aasinsiltoihin. On taito kirjoittaa LYHYESTI JA YTIMEKKÄÄSTI. Yli sivun mittaisia juttuja käytetään vain erityisistä syistä.

Äänenkannattajaisiin toimittajia oli viime kerralla Kalle, jonka juttu Osakunta Maailman laidalla on lähinnä sitä, mitä tällainen lehti kaipaakin. Tietenkään lehti ei ole silppusäkki. Paikallaan ollut mummatti oli mm. aamoinen keskustelu miehen ja naisen tasa-arvosta.

Savo-Karjalaisen Osakunnan äänenkannattaja on vilkkaitten karjalaisten ja lupsakoiden savolaisten pirteän vapautunut lehti. Sitä ei turkulainen jäyhyys saa päästä turmelemaan.

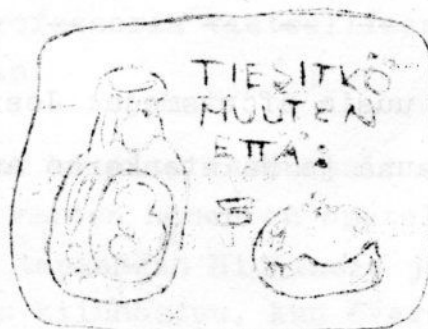
P. Virtanen

Vastine:

P. VIRTASELLE

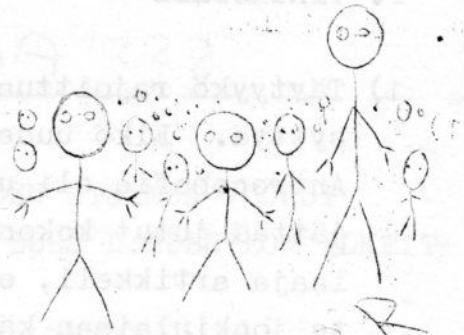
- 1) Täytyykö rajoittua siihen, mikä on jo tuttua ja hyväksyttyä. Eikö uuden esilletuominen ole tärkeää? Antroposofia oli uusi asia ja oli kaksi vaihtoehtoa: jättää jutut kokonaan pois tai kirjoittaa asiasta niin laaja artikkeli, että lukijakin voi saada antroposofias- ta jonkinlaisen käsityksen. Lyhyt maininta tästä asiasta olisi ollut yhtä kuin ei mitään.
- 2) Käenpiika on harrastajavoimin tehty lehti, jonka tarkoitus on yhtäläillä kasvattaa kirjoittajaa kuin lukijaakin.
- 3) Käenpiika ei ole lehti, jossa toimitus kirjoittaisi julkaistavaksi annetut jutut uudelleen lehden linjan mukaisiksi.
- 4) Toimitus on olettanut ja olettaa edelleenkin, että lukijat ovat valveutuneita ja osaavat valita lehdestä ne jutut, jotka haluavat lukea. Emme vai tehdä lehteä, jossa kaikki kiinnostaisi kaikkia.
- 5) Mammuttikeskustelu miehen ja naisen asemasta oli kuin olikin naapurin Äyskärissä. Mi muuten ole meillä asiasta keskusteltu?
- 6) Jos (tai kun) rakkaat lukijat pitävät lehteä huonona, ottakoot kynän käteensä ja ojentakoot toimitusta yhtä terävästi kuin kiitettävän aktiivinen P. Virtanen.
(Hyvä P.V!)

Toimitus

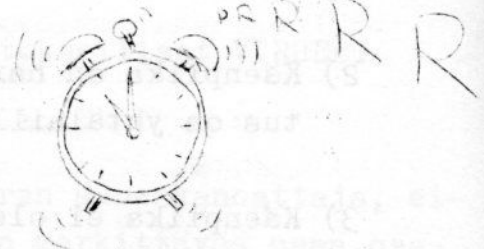

LEHDELLÄMME ON JÄLLEEN ILO OJENTAA ERÄILLE YSTÄVILLEMME
RUUSUJA JA RISUJA

Nippu uusia kanta-asiakkaita
s-osiksen uudelle pyörittä-
jälle Velelle esimerkillisistä
alkukuvioista työläässä, epä-
kiitollisessa, hankalassa ja
palkattomassa hommassa.

Pahaääninen herätyskello kai-
kille niille lukuisille passi-
visille nukkujille, joita ei
ole näkynyt osakunnassa.

Huomaa
SKOAAKISSA
hankittu
hauis

Naistenkerho on lupautunut hie-
romaan Lassin osakuntakilven
naulaamisessa kipeytyneen nis-
kan jälleen uuden veroiseksi.

YLEISÖNOSASTO

Monet kiitokset osakseni tulleeosta huomiosta. Kaktuksesta en
nyt niin välitä, kun minulla niitä jo on, mutta missäs se
minun punainen diskokypäräni on?

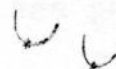
Terveisin ja parhainta vointia lehdellenne
t. Reiska

Reino, Naistenkerho vastaa Sinulle

Reiskalla näyttää viimeaikoina olleen meno päällä ilman
diskokypärääkin.

Osakuntapoikien uusia aforismeja: Jos

Jos ei viina, sauna ja Naistenkerho auta, niin tauti on
kuolemaksi.

Käenpiika esittelee muutamia kaupunginteatterin näytelmiä

Maria Jotuni: AMERIKAN MORSIAN

Näytelmän tapahtumat sijoittuvat 1930-luvun loppuun. Suutari-mestari Topias Salonsävel viettää 60-vuotissyntymäpäiviään. Topiaksen vaimo Martta, joka on hyvin alistetussa asemassa mutta ei kuitenkaan ole vielä lannistunut, kuulee sattumalta, että Topias on rakastunut amerikkalaiseen Ellida-neitiin ja aikoo päästä eroon vaimostaan. Martta ryhtyy toimenpiteisiin. Hän soittaa Serafinalle, Topiaksen entiselle rakastajattarelle ja pyytää tätä saapumaan onnittelukäynnille. Samalla Martta ilmoittaa antavansa täyden vapauden Topiaksen ja Serafinan vanhalle rakkaudelle. Serafina lupaa tulla.

Näin syntyy huikea välien selvittely, jossa Topias yrittää päästä eroon kahdesta naisesta, vaimostaan ja Serafinasta. Sitten paikalle pöllähtää morsian Amerikasta, jolle Topias ei ole kertonut perheestään. Amerikan morsian osoittautuu kuitenkin mitättömäksi ja vanhemmanpuoleiseksi neiti-ihmiseksi ja Topiakselle tulee kiire selvittää olevansa jo naimisissa. Serafinakin on tullut jo toisiin aatoksiin ja päättää sittenkin jättää Topiaksen. Lopuksi Martta ja Topias huomaavat olevansa kuin luodut toisilleen ja lopussa Martta toteaa: "Koettelemuksilla on tarkoituksensa ja ristiriitansa, jotka selviävät, kun jaksaa odottaa. Kaikki tyhmyys johtuu vain viisauden puutteesta."

MY FAIR LADY

2-näytöksinen musiikkikomedia pohjana Bernard Shawn näytelmä PYGMALION

Higgins on fonetiikan professori. Hän tutkii murteita. Kerran hän tapaa Lontoon kadulla, vuosisadan alussa, kukkia kaupustelewan Eliza Doolittlen, joka puhuu Lisson Groven murretta. tapaus kiinnostaa professoria tieteellisesti, hän tekee havaintonsa - ja näkemiin.

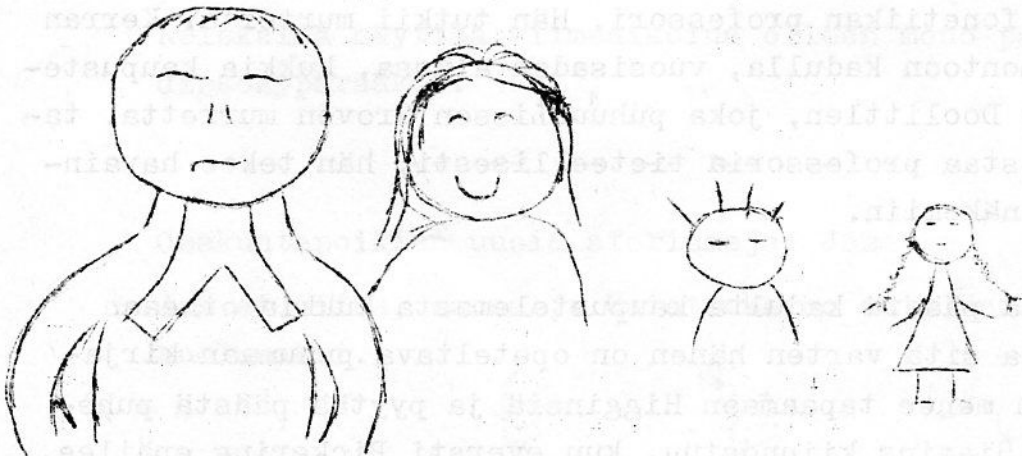
Eliza haluaa päästä kadulta kaupustelemasta kukkia oikeaan kauppaan, ja sitä varten hänen on opeteltava puhumaan kirjakieltä. Hän menee tapaamaan Higginsia ja pyytää päästä puhetunneille. Higgins kiinnostuu, kun eversti Pickering epäilee,

ettei tyttö koskaan voi oppia ihmisten tavoille. Miehet lyövät vetoa ja Higgins lupaa tehdä kuningattaren tuosta haisevasta noidanpennusta. Eliza oppii vaikka hermot ovat riekaleina. Hän tapaa Freddyyn, joka ihastuu Elizaan silmittömästi siltä seisomalta. Kuluu lähes vuosi. Suurlähetystön kutsuilla Eliza esitellään seurapiireille. Hän lumoo miehet, ja Pickering häviää vedon.

Eliza kuitenkin lähtee salaa ja palaa kukkatorille, omiensa luo. Mutta hän on muuttunut, häntä vieroksutaan, kukaan ei tunne Elizaa enää. Higginsille tulee kauhea hätä, kun hän huomaa, että Eliza on karannut. Hän panee maailman ylösalaisin löytääkseen tytön. Eliza tulee tapaamaan rouva Higginsia. Higgins ja Eliza riitelevät raivokkaasti Elizan asemasta. Eliza haluaa päästä vapaaksi, kulkee omaa tietään. Kun Higgins kuuntelee Elizan puheharjoituksia nauhalta, tulee Eliza ja sulkee vehkeen. Higgins kehottaa Elizaa tuomaan tohvelinsa. Elizan silmissä on kyyneliä, mutta hän ymmärtää.

Minna Canth: PAPIN PERHE

Minna Canth käsitti konkreettisesti ajan hengen ja yhteiskunnallisten muutosten tarpeen ja taisteli näiden aatteiden puolesta myös tuotannossaan, ja siksi häntä aikanaan vihattiin ja syrjittiin. "Papin perhe" -näytelmä kuvaa savolaisen pastori Henrik Valtarin ja hänen perheensä kriisiä lasten itenäistyessä ja etsiessä omaa maailmankuvaansa. Pastori Valtari on vanhasuomalainen, joka vastustaa kaikkia vapaamielisiä virtauksia. Valtarin perheen poika Jussi taas on omaksunut Helsingissä Nuoren Suomen ryhmän vapaamieliset käsitykset. Näytelmä kuvaa ristiriitoja, joita perheessä syntyy, kun säilyttävät ja uudistavat voimat kohtaavat toisensa.

SKO : N S E N I O R I J U H L A

17.11. LAUANTAINA klo19.30 OSAKUNNASSA

MENU: KALAKUKKOO

MAETOO

PIIMEE

KIRPÄKKOO KIPPURAHÄNTEE

TASOKASTA OHJELMOO

mm. SKO:n KUORO

TAPANI OJANPERÄ, piano

JATKOTUNNELMISSA

KANSANTANSSEJA

KOKEILEVA ITÄSUOMALAI-ANGLOAMERIKKALAINEN
VITSAILURYHMÄ

SKO:n DOKAANIN VALINTA

TUOHITORVIBLUESIA

TANSSIA JA SPONTAANEJA OHJELMANUMEROITA

VÄLILLÄ PISTETÄÄN SUOLASTA SUUHUN JOTTA TAAS
JAKSETAAN

JA HILLITÖNTÄ MENOA JATKUU NIIN PITKÄÄN ETTÄ
VASTAVALITTU DOKAANI ON ENÄÄ JÄLJELLÄ

JOTTA SÄRVINTÄ RIITTÄSI SINULLEKIN, MUISTATHAN

ENNAKKOILMOITTAUTUMISEN OSAKUNNAN PÄIVYSTYKSEEN!

Kukkokortti junioreilta 30 mk - senioreilta 40 mk

TIETOA TAPAHTUMISTA o TIETOA TAPAHTUMISTA o TIETOA TAPAHTUMISTA o TIETOA

VAKIOKUVIOT:

- ma o Hallituksen kokous klo 20
- ti o Akateemiset Atleetit (SKOAAK) kokoontuu CCT:n uimahalliin (sinne kahvioon) klo 18
o Näytelmäkerho osakunnassa klo 19
o Kuvis osakunnassa klo 20
- ke o Kuoro osakunnassa klo 19.30
o Chevaliers de la Table Rouge osakunnassa klo 21
- to o Vappulehden toimituskunnan kokous osakunnassa klo 18
- pe o Jamit tai tanssit osakunnassa klo 20 - 01
- la o Lentopallo Iskerin urheilusalissa klo 11.30 - 13.30
o Saunat yo-kylässä klo 16 - 18, katso tarkempi paikka Tylkkärin info-palstalta
o Tanssit osakunnassa klo 20 - 01
- su o Kyykkäharjoitukset kylässä klo 15, paikan näet ilmoitustaululta tai info-palstalta
o Naistenkerho joka toinen sunnuntai, aika ja paikka näkyy ilmoitustaululta tai info-palstalta
o Ja sitten joka toisena sunnuntaina Kirjallisuuserho klo 20 osakunnassa. 11.11: Böll. Nainen ryhmäkuvassa ja 25.11. Khilman Kallis prinssi.

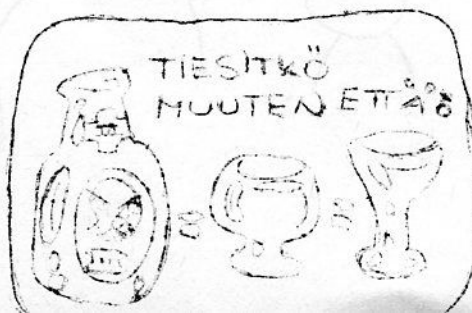
TÄRKEÄÄ * TÄRKEÄÄ * TÄRKEÄÄ * TÄRKEÄÄ * TÄRKEÄÄ

SENIORIJUHLAT lauantaina 17.11. klo 19 osakunnassa

OSAKUNTAKOKOUS torstaina 29.11. klo 19.30 osakunnassa

Suunnitteilla TEATTERI ja KONSERTTI reissuja, tietoja saat ilmoitustaululta ja info-palstalta.

OSAKUNTAPAITOJA voi edelleenkin tilata ilmoitustaululla olevaan listaan nimensä räntäämällä.

LATSA

by *Sam*
Illustrated by
Sam

WHEN I WAS A BOY
I WAS A BOY

WHEN I WAS A BOY
I WAS A BOY

WHEN I WAS A BOY
I WAS A BOY

